

סיפורי ספר

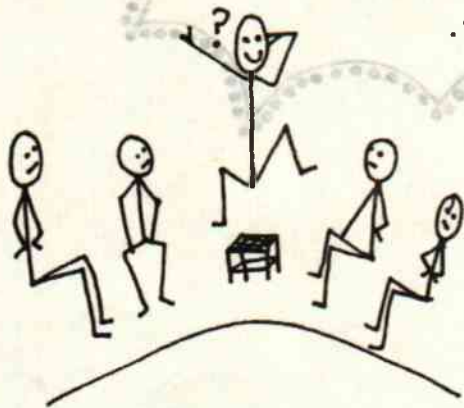
מסיבת שיחזור

6

בתחילת החורף האחרון השתחררו בני כיתת "כרכום" מהצבא. אמציה לב-רון, מרכז ועדת תרבות, עט על המציאה כמוצא שלל רב. במשך זמן רב הוא התחבט בשאלה כיצד למלא את החלל שבין סוכות לחנוכה והנה נפלה לידי הזדמנות פז - מסיבת שיחזור ללובשי המדים השבים הביתה. בחדרי חדרים סוכם על אירגון המסיבה שקיבלה את השם: "המקום של בני כרכום". הצעירים חאבי החופש כמובן לא הוכנסו בסוד הענינים ויצאו לטיול שיחזור שבוע לפני המסיבה המתוכננת. עם שובם, שזופים וקורני פנים, אץ לקראתם אמציה בפנים מודאגות: "תגידו, חברה! הכל מוכן לקראת יום שישי? אתם יודעים, נשאר רק עוד יומיים". עמוס, אשר מאז ומתמיד היה ידוע כפוחז קל-דעת, השיב כלאחר יד תוך כדי נייעור שק-השינה: "אל תדאג, כיום שישי יהיה פיצוץ אמיתי".

ואכן, פיצוץ זה היה. בהסטוריה של הקיבוץ נרשם אותו ערב כ"עסק כביש" אך אף אחד לא בדק "מי נתן את ההוראה". רק אמציה הלך שפוף ומדוכא בשבת שאחרי, וגם לאסיפה כמוצאי שבת הוא הגיע סר וזעף וכולו אומר צער ותסכול על הפאסלה של הלילה הקודם. באסיפה דיברו על ענייני עבודה, אך שמתי לב שאמציה היה מנותק לחלוטין ממה שהתרחש - הוא כהה בסבר פנים קדורני אל חלל החדר ולא השתתף בדיון. לפתע הוא חבט באגרופו על משענת הכורסא וכמו ניוטון תחת עץ התפוח קרא: "יש!". כבת אחת אורו פניו; הוא זינק מכסאו ובצעד מהיר יצא החוצה. "לב-רון השתגע" לחשו הכבדות, אך הוא בלב מתרוכך ניגש להגשים את תכניתו הגאונית - מסיבת שיחזור לשיחזור.

אין צורך להוסיף שהמסיבה לכבוד בני "כרכום" שהתקיימה שבוע לאחר מכן היתה הצלחה כבירה. הכשרונות הרדומים אשר דוכאו כמשך שלוש שנות השירות הצבאי פרצו החוצה ללא מעצורים ואילו אמציה ניצח על החגיגה בכשרון ובמקצועיות ואויים לציון והרגיש כחתן בחופתו. כולם ציינו בפליאה את התאוששותו המדהימה של לב-רון אשר רק שבוע לפני כן היה מובס ומושפל עד עפר ואילו כעת הוא עמד בשיא פריחתו.

ניגשתי לברך את אמציה על הערב המוצלח. "תודה רבה" השיב רכז התרבות המאושר ואחר הוסיף כשזיק מוזר ניצת בעיניו: "זה עוד שום דבר". חדשיים אחר כך נערך הערב האיטלקי - "פיאסטה של פאסטה". שוב כשלון צורב, מישהו שכח את הפיצוח בתנור והו יצאו שרופות וגם המקרונים יצא משום מה בצורת עיסה דביקה. שבוע לאחר מכן נערכה מסיבת השיחזור - "אל תבוא לי בלי רכיוליי" - והפעם הפיצוח יצאו כצפיחית בדבש וגם המקרונים החליק בגרון. ושוב אותו זיק מוזר בעיניו של אמציה. מסיבה רדפה מסיבה וערכי השישי שקפו פעילות. הבאה כתור היתה המסיבה שארגנו בני החברה הבוגרת.

31.1.1986.

עלון 403

V

ממש בערב המופע נפלו למשכב שניים משלושת חברי להקת "הרקובים" אשר אמורים היו להיות מסמר הערב. דיבר על איזה נגיף מסתורי שעושה שמות באוכלוסיה. אך שבוע לאחר מכן, עת נערכה מסיבת השיחזור, שפעו חברי הלהקה בריאות וכן נעורים. חיוכו המיסתורי של אמציה לא הירפה ממני במשך כל אותו שבוע. הרבה עבודה ומחשבה הושקעו בהכנת ערב שירי אלתרמן. יומיים לפני המסיבה נקרא חיליק הכוכב הראשי, באופן דחוף למילואים. "יש מתיחות בגבול הסורי" הוא הסביר בכאב לב, אי אפשר היה לבטל את המסיבה אך חסרונו של חיליק היה בולט מאוד והמסיבה צלעה. אך לא איש נחוש החלטה כאמציה יוותר. עם שובו של חיליק מהמילואים אורגנה בזריזות מסיבת השיחזור שסיסמתה היתה: "אפילו תימן לא תפחיד את אלתרמן". הצלחתו המרשימה של אמציה באירגון פעילות תרבותית עניפה לא נעלמה מעיניהם של ראשי מדור התרבות בתנועה אשר הזדרזו לגייסו לפעילות כמדור. כתיה צוקרמן מונתה למלא את החלל שנוצר עם יציאתו של אמציה לעבודה בתנועה. נעניתי לפנייתה הנרגשת והסכמתי להצטרף לוועדת התרבות על מנת לחזק את השורות שהתדלדלו. כחודש לפני החגים החליטה כתיה להעשיר את הידע של חברי הוועדה באירגון מסיבות. לצורך זה היא אירגנה מספר פגישות שבהן התעמקנו בחוברת ההדרכה המהודרת שהוצאה ע"י מדור התרבות של התנועה לכבוד החגים הקרובים. ואז, בפגישה הרביעית של חברי הוועדה, אחרי דיונים ממושכים לגבי אופיים הרצוי של החגים בקיבוץ, ניגשנו לספל בנושא: "כיצד לארגן מסיבות". לצורך זה הקריאה כתיה את מאמרו של אמציה לכ-רן חברנו שהופיע באותה חוברת הדרכה. בדברי הסיכום שלו, בתחתית עמוד 37, כתב לכ-רן: "...ואם המסיבה לא יוצאת מוצלחת כמו שתכננת - אל יאוש, אפשר ורצוי להכין מסיבות שיחזור אשר הצלחתן כמעט תמיד מובטחת".

ואז טוב צץ ועלה לנגד עיני אותו מבט מוזר בעיניו של אשף מסיבות השיחזור.

אורי גדרון

31.1.86.

גלון 403

